

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τήν Κυριακήν, 14^{ην} /27^{ην} Μαρτίου 2022, Κυριακήν τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, ἑωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἑορτή τῆς προσκυνήσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τόν Πανίερρον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως.

Ἡ ἑορτή αὕτη ἔχει καθιερωθῇ ὑπό τῆς Ἐκκλησίας νά ἑορτάζηται εἰς τό μέσον τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς διὰ νά λαμβάνουν οἱ πιστοί δύναμιν ἐκ τῆς προστασίας τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τόν ἀγῶνα τῆς νηστείας.

Ἡ ἑορτή αὕτη ἑωρτάσθη ἀφ' ἐσπέρας προεξάρχοντος τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου δι' ὑποδοχῆς καί προσκυνήσεως εἰς τήν Ἀγίαν Ἀποκαθήλωσιν καί τόν Πανάγιον Τάφον καί διὰ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ μετὰ σημάτων, θυμιάματος, Μεγάλης Εἰσόδου καί Ἀρτοκλασίας, συμπροσευχομένων τῶν Ἀρχιερέων καί συνιερουργούντων τῶν Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων.

Ἡ ἑορτή αὕτη ἑωρτάσθη ἐπίσης τήν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς διὰ θείας Λειτουργίας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου εἰς τόν Πανάγιον Τάφον, προεξάρχοντος τῆς Α.Θ.Μ. καί συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἰωάννου τοῦ Πατριαρχείου τῆς Σερβίας, τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Γεράσων κ. Θεοφάνους, Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Θαβωρίου κ. Μεθοδίου, Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου καί Ἀνθηδῶνος κ. Νεκταρίου, Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων καί τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας καί Πατριαρχείου Ρουμανίας καί τινων ἱερέων ἄλλων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, παρουσία τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Εὐαγγέλου Βλιώρα, ψαλλόντων τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Συμεών καί τοῦ κ. Βασιλείου Γκοτσοπούλου καί προσευχομένων μελῶν τῆς Κοινότητος Ἱεροσολύμων καί τινων προσκυνητῶν, ἐν οἷς καί ὁμάς Ἑλληνορθοδόξων Ἀραβοφώνων ὑπό τόν π. Σπυρίδωνα ἐξ Αἰ-λαμπούν.

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε λιτανεΐα τρίς περίξ τοῦ Ἁγίου Τάφου καί ἀνά τά προσκυνήματα.

Τέλος, ἔλαβε χώραν ἡ ἄνοδος εἰς τό Πατριαρχεῖον. Ἐνταῦθα ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησεν ὡς ἔπεται:

«Ἐν παραδείσῳ μέν τό πρίν, ξύλῳ ἐγύμνωσεν ἐπὶ τῇ γεύσει ὁ ἐχθρός εἰσφέρων νέκρωσιν· τοῦ Σταυροῦ δέ τό ξύλον τῆς ζωῆς τό ἔνδυμα, ἄνθρωπος φέρων ἐπάγη ἐπὶ τῆς γῆς καί κόσμος ὅλος ἐπλήσθη πάσης χαρᾶς· ὃν ὁρῶντες προσκυνούμενον θεόν ἐν πίστει λαοί συμφώνως ἀνακράξωμεν· πλήρης δόξης ὁ οἶκος αὐτοῦ», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐκλαμπρότατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος κ. Εὐάγγελε Βλιώρα,

Σεβαστοί Ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Κυριακή Γ' τῶν Νηστειῶν, ἡμέρα προσκυνήσεως τοῦ Τιμοῦ Σταυροῦ, ἑορτάζει ἡ

Ἀγία ἡμῶν τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησία ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σταδίου τῆς Ἀγίας Νηστείας.

Τό ξύλον τό ὁποῖον τό πρίν ἐγύμνωσεν ἡμᾶς τοῦ Παραδείσου εἰσφέρων νέκρωσιν, αὐτό τοῦτο τό ξύλον ἐγένετο ὁ Σταυρός τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, φέρον εἰς ἡμᾶς τό ἔνδυμα τῆς ζωῆς. Καί τοῦτο, διότι κατά τόν Ἅγιον Θεόδωρον τόν Στουδίτην: «Παράδεισος ἄλλος ἐγνώσθη ἡ Ἐκκλησία ὡς πρίν, ξύλον ἔχουσα ζωηφόρον τόν Σταυρόν τοῦ Κυρίου, ἐξ οὗ διά προσψάσεως ἀθανασίας μετέχομεν». Ἡ ἀθανασία δέ αὕτη δέν εἶναι ἄλλη ἀπό αὐτόν τοῦτον τόν Χριστόν, ὁ ὅποιος εἶναι «ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον», (Α Τίμ. 6,16), κατά τόν Θεῖον Παῦλον.

Τῆς ἐνεργείας τοῦ ἀπροσίτου τούτου φωτός, δηλονότι τῆς ἀθανασίας τοῦ Χριστοῦ γιγνόμεθα καί ἡμεῖς μέτοχοι, ἀγαπητοί ἡμῶν ἀδελφοί διά τῆς προσψάσεως, τοὔτέστιν τῆς προσκυνήσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Καί τοῦτο διότι, ὡς λέγει ὁ σοφός Παῦλος, «ἡμεῖς κηρύσσομεν Χριστόν ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μέν σκάνδαλον, Ἑλλήσι δέ μωρίαν, αὐτοῖς δέ τῆς κλητοῖς, Ἰουδαίοις τε καί Ἑλλήσιν, Χριστόν Θεοῦ δύναμιν καί Θεοῦ σοφίαν», (Α΄ Κορ. 1, 23-24).

Ἐπειδή ἀκριβῶς ὁ ζωηφόρος Σταυρός φέρει ἐν ἑαυτῷ τήν τοῦ Σταυρωθέντος ἐν αὐτῷ θεῖαν δικαιοσύνην καί δύναμιν, ἀνεδείχθη ὄπλον κατά τοῦ διαβόλου, δι' ὃ καί ὁ μέν ἱερώτατος Παῦλος κηρύττει λέγων: «Ὁ λόγος γάρ ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μέν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστί, τοῖς δέ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστί», (Α΄ Κορ. 1,18). Ὁ δέ ὑμνωδός βοᾷ ἐν ἀγαλλιήσει: «Χορεύουσιν ἐν εὐφροσύνῃ ἀγγέλων τάξεις σήμερον, Σταυροῦ σου τῇ προσκυνήσει· ἐν αὐτῷ γάρ τέθραυκας, τάς τῶν δαιμόνων φάλαγγας, σώσας Χριστέ τό ἀνθρώπινον [γένος]». Κατά τόν ἅγιον Ἰωάννην τόν Δαμασκηνόν τό τίμιον ξύλον τοῦ Σταυροῦ τυγχάνει «ἀληθῶς σεβάσιμον, ἐν ᾧ Ἐαυτόν εἰς θυσίαν ὑπέρ ἡμῶν ὁ Χριστός προσενήνοχεν... ἁγιασθέν τῇ ἀφῇ τοῦ Ἁγίου Σώματος τε καί αἵματος». Διό καί «προσκυνοῦμεν τόν τύπον τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, εἰ καί ἐξ ἐτέρας ὕλης γεγέννηται, οὐ τήν ὕλην τιμῶντες [μή γένοιτο], ἀλλά τόν τύπον ὡς Χριστοῦ σύμβολον».

Σήμερον ἡ Ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία προβάλλει εἰς προσκύνησιν τόν Τίμιον Σταυρόν, τόν ὁποῖον ἡμεῖς οἱ κατοικοῦντες καί παρεπιδημοῦντες τήν Ἁγίαν Πόλιν Ἱερουσαλήμ «προσεκυνήσαμεν εἰς τόν τόπον οὗ ἔστησαν οἱ πόδες Αὐτοῦ», (Ψαλμ. 131,7), τοὔτέστιν ἐν τῷ Πανιέρῳ Ναῷ τῆς Ἀναστάσεως, ἵνα λάβωμεν χάριν καί δύναμιν πρὸς τελείωσιν τοῦ Θεοῦ τῆς νηστείας ἀγῶνος. Μετά δέ τοῦ ὑμνωδοῦ εἴπωμεν: «Τί σοι προσάξωμεν Χριστέ; ὅτι τόν τίμιον Σταυρόν δέδωκας ἡμῖν προσκυνῆσαι ἐν ᾧ τό πανάγιον κατεκενώθη Αἷμά σου· ᾧ καί ἡ Σάρξ σου ἤλοις ἐπάγη, ὃν ἀσπαζόμενοι νῦν, εὐχαριστοῦμέν σοι».

Ἀμήν· ἔτη πολλά καί καλόν Πάσχα.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς